

Velika jutranja zarja in predznaki Gospodovega prihoda

6. April 1849.

1 Kdor ima luč, naj je ne postavlja pod pokrito mizo, kjer sije zaman, saj njen sij osvetljuje komaj konice nog redkih in lenobnih ljudi, sedečih pri mizi, kar ni prav nič koristno, saj je vsa soba temna in tisti, ki sedijo za mizo, ne vidijo, kaj je na mizi ali kaj jih sicer obdaja; Tako naj vsak, ki je obdarjen le z nekaj luči, postavi svojo majhno svetilko na mizo in naj sveti ter osvetljuje mizo in sobo. Ko se tako pri mizi prižge in zasveti veliko majhnih lučk, postane svetlo v sobi in zelo svetlo pri mizi, tako bo vsak gost, ki bo vstopil osupel in bo rekel: "O, kako svetlo je in kako dobro je za nas, ki smo prehodili dolgo noč, da imamo to svetlobo! Da, zdi se nam kotjutranja zarja."

2 Ker torej svetloba tako osvežuje življenje in ga resnično prebuja, celo umetno ustvarja, to je na način čistejšega razuma in očiščenega razumevanja, kako nujno je, da v tem času vsak, ki ima kakšno dobro in koristno majhno svetilko, to vzame ven, jo dobro očisti, namaže z veliko olja in jo prižge, postavi na mizo čistejšega znanja in naj sveti za vse, ki so za to mizo in tudi za goste, ki so vedno samo v tej sobi.

3 Potek teh časov zelo jasno kaže, česa zdaj najbolj primanjkuje, namreč svetlobe. Kakšen smisel ima pridiganje o ljubezni, o izpolnjevanju Božjih zapovedi, če so tisti, ki jim to pridigamo, v popolni temi in pridigarju v obraz rečejo: Kaj govoriš o tem, česar nisi nikoli videl ali občutil, tako kot mi? Kaj bi nam rekel, če bi ti pridigali o svetlobi in dobro osvetljenih stvareh ter od tebe zahtevali, da nam v celoti verjameš v vse, kar smo ti kadar koli želeli povedati, čeprav skupaj z teboj nikoli nismo videli luči ali osvetljenih predmetov?

4 Glej, ti bi nam povedal isto in bi nam na koncu rekel: "Zakaj vi, učenci noči, blebetate in želite, da verjamem v stvari, ki jih niste nikoli videli ali občutili? Zato postavite luč na mizo in jo pogledajte ter natančno povejte vse, kar vidite in opazite in zlahka vam bom verjel, saj bo svetloba vaših svetilk osvetlila tudi mojo sobo. Pogledaj, preden začneš pridigati, si prižgi tudi sam luč in potem bomo tudi mi verjeli, da je to, kar nas želiš prepričati v polni noči, res."

5 Zato se naj to ne pove samo tistim, ki so boljše volje in potrebujejo nauk pravega življenja, ampak tudi vsem učiteljem, da naj zdaj očistijo vse svoje svetilke in jih obilno oskrbijo z dobrim oljem. Ko bodo svetilke obilno oskrbljene z oljem, naj se takoj prižgejo in postavijo na gostoljubno mizo pravega vpogleda in spoznanja. Prišel je namreč dan, ko se bo izpolnila zadnja velika obljuba!

6 O tem času je zapisano, kakšen bo in glejte, napovedani pojavi so zdaj v polni meri tu; kdo jih ne prepozna?

7 Zdaj pa, ko so se napovedana prikazovanja dokončno uresničila, kdo lahko še dvomi, da ne bo kmalu prišel tudi tisti veliki dan, ki bo prinesel s seboj še en največji, zadnji in zato trajen prihod Njega, o katerem sta angela iz nebes na mestu, kjer se je povzpela v svoje kraljestvo rekla tistim, ki so jokali za Njim: Zakaj zdaj jokate in gledate za njim, ki se je povzpela v svoje kraljestvo? Potolažite se in pojdite domov,

kajti Jezus, ki ste ga zdaj videli, kako se je povzpел v nebesa vseh nebes, bo nekega dne spet prišel dol, prav tako kot se je povzpел in bo sodil vsem rodovom na zemlji! Blagor tistim, ki jih bo spoznal za pravične; ti bodo njegovi otroci, on pa njihov Gospod in Oče. Toda gorje vsem, ki vztrajajo v vsej krivici; resnično, njihova odgovornosti bo postala mlinski kamen okoli njihovega vratu!"

8 Kar sta ta dva Božja angela in kar sem kot Gospod in Bog sam napovedal o enkratni Kristusovi vrnitvi, je zdaj dozorelo in se bo zgodilo v bližnji prihodnosti, saj so se priprave že skoraj vse začele. Srca ljudi so zdaj videti kot v tistih časih s svojimi grozljivimi pojavi. Polni so poželenja po oblasti, pohlepa, zavisti, požrešnosti, nezmernosti in nečistovanja, polni so preprirov, zmerjanj, sramotenja, razbojništva, vojn, umorov in kužnosti vseh vrst. Prevzela so jih nesoglasja in neprijaznost ter najbolj popolna neusmiljenost, zaradi česar je zdaj tudi nad zemljo nastopila takšna stiska, kakršne ta zemlja še ni prenesla, občutila in okusila. Zato je nujno, da se ta najbolj mračni čas čim prej konča, sicer lahko tisti, ki so bili doslej prišteti med izvoljene, še vedno doživijo brodolom.

9 Preden pa lahko jaz, Gospod in Stvarnik vsega življenja, ponovno pridem, mora biti zemlja temeljito očiščena vsega plevela; in to čiščenje se prav zdaj dogaja na vseh koncih zemlje. - Kdor je torej zavestno bolan v svoji duši in si ne prizadeva, da bi bila njegova duša ozdravljena, se bo kmalu pogubil!

10 Čas očiščevanja pa bo trajal vsaj štiri tedne, kajti zdaj se bo v urah zgodilo več, kot prej v stoletju. - Daljši rok je določen na štiri mesece; kajti prišli bodo dnevi, od katerih bo eden pomenil več kot polno stoletju. - Še en datum je določen za štiri četrtine leta, saj se bo zdaj v enem tednu zgodilo več kot prej v starih časih v celem stoletju. - In še en najbolj oddaljen datum je določen za štiri leta in še ena malenkost časa je dodana; kajti zdaj bodo prišli meseci, v katerih se bo zgodilo več kot v starih časih v sedmih stoletjih!

11 Ta čas pa je zdaj kot zarja tistega dne, ki bo prišel v odrešitev pravičnim in vsem tistim, ki so blagega in dobrega srca in ljubijo svoje brate in sestre v Mojem imenu. Toda ta dan bo prišel tudi kot tat na vse tiste, ki Me ne spoštujejo in imajo trdo in ponosno srce, ter se imajo za boljše in bolj spoštovane od svojih bratov.

12 Kdor med vami misli, da je v čemer koli boljši od svojega brata, bo v tem prihajajočem dnevu zelo osramočen; od tega dneva naprej bo prenehalo vsako zunanje razlikovanje in v veliki časti bodo stali samo tisti, ki so zdaj prezirani zaradi Mojega imena, ali so na določen način pomilovanja vredni kot pošteni ljudje, če pa hočejo kaj šteti v kakšni družbi, bodo takoj zavrjnjeni zaradi nesmiselnih ovir. Toda takšni ljudje se bodo tistega dne pojavili veliki in veličastni, medtem, ko bodo sedanji

dostojanstveniki vedno veljali za zelo majhne. Toda Moji izbranci bodo sijali bolj kot sonce opoldne!

13 Naravna zarja pa ne kaže na prijeten lep dan, saj pravijo: Rdeče jutro je stiska dnevu in smrt večera! - Ob duhovni zarji pa ne bo tako, ampak ravno nasprotno; kakor naravna zarja osveži vsa srca, tako bo ta velika duhovna zarja napolnila vsa srca z velikim strahom in tesnobo; kajti svojo barvo bo vzela iz krvi in velikega svetovnega ognja, s katerim je treba razumeti velike in majhne vojne.

14 Tako kot je naravna zarja neugoden znak za naslednji dan, tako bo duhovna zarja, ki je sama po sebi slaba, veljala in obravnavana kot dobrodošlo predhodnica prihajajočega velikega dne odrešenja.

15 Vse to sem tako uredil in zdaj naj se vse to zgodi, kot se zgodi. Kdor od vas pa Mi hoče stati na poti in govoriti: Gospod! Si krut Bog, ki uživa v krvi mnogih ubitih in se obnašaš kot večni tiran?

16 Tistemu povem: Mojstru ni, da bi sodil svoja dela, toda sodil jih bo prav in pravično. Zato ne smete reči: Glejte, ta narod ima prav in ta narobe; ali ta general počne prekleto stvari, ali pa so njegova dejanja blagoslovljena. Torej ne smete imeti ne veselja ne žalosti, če zveste, da je ta ali ona stranka zmagala ali pa je bila premagana na najbolj divji način. Na splošno, naj vas ne skrbi preveč, ali je to, kar se zdaj dogaja prav ali narobe, saj pustim, da se vse to zgodi, kot se zgodi. Mislim, da sem še Gospod, da to lahko storim in sem dovolj pameten in dovolj dober!

17 Kdorkoli pa misli in sodi drugače, mora biti torej tudi večji gospodar kot Jaz in nujno tudi modrejši in boljši od Mene. Če si to kdo domišlja, čeprav ne v svojih mislih, ampak po svojih govorih in delih, naj potem ukroti tudi elemente, vodi zvezde v njihovih tirnicah, ukazuje vetru, morju in mogočnem ognju v notranjosti zemlje; ukazovati mora tudi oblakom in poskrbeti, da sonce in Luna služita zemlji bolje, kot se to včasih dogaja.

18 Tisti, ki se ima za dovolj pametnega, da bi sodil gibanju svobodnih ljudi in z določeno trmo odločno reče: „Vladanje Avstrije je slabo in zlobno, njene vojne, zmage in zakoni so sramota; Rusija deluje pod vsemi kritikami; odrešitev narodov je odvisna le od Francije in Nemčije" – temu povem: Dobro, dobro! Ker si tako moder in tako temeljito sposoben presojeti vsa dejanja, zakone, odloke, okoliščine in gibanja različnih narodov, kar je celo za najmodrejše angele težje kot vzdrževati celotna območje sonca v najstrožjem vrstnem redu, potem se ti najbolj razumni in modri sodnik vseh narodov loti tudi upravljanja sonca in Lune; odpravi nadležno zimo in zamaši tudi luknje od koder prihajajo hladni vetrovi.

19 Če pa mu poleti sonce postane nekoliko prevroče, bo njegova modrost znala najti

način, kako pregnati pretirano sončno vročino. - Če pa mu ni vseč pretirano kopičenje polarne ledu, no – potem lahko razplamti podzemni polarni ogenj in ta bo že opravil svoje staro službo!

20 Če bi na koncu tudi starost ali kakšne druge bolezni osramotile in se priplazile na telo takšnega modreca, potem bo zanj pravi užitek, da se bo takoj spet pomladil in bo njegovo telo postalo nesmrtno!

21 Če pa bi takšni modri sodniki narodov v sebi začutili, da so nezmožni skrbeti in upravljati vesolju, kar bi bilo seveda le zelo enostavno proti upravljanju svobodnih narodov, potem naj se ponižno splazijo nazaj v svojo grešno kožo in rečejo: Gospod! Zelo smo grešili pred teboj; Bodi usmiljen in milostljiv do nas, ubogih grešnikov! Toda potem morajo ponovno najti milost in usmiljenje in potrebno jim je dati pravo luč, ki bi jo morali znati dati na pravo mizo znanja. Pri kateri luči pa bodo ti prepoznali, ali so bile njihove sodbe o različnih narodih prav ali narobe.

22 Povem vam: ničesar se ne bojte in ostanite doma, da vas bom, ko pridem v bližnji prihodnosti našel doma, kjer vas bom potolažil, okreпил in sprejel v svoje novo kraljestvo, ki bo vzpostavljeno na zemlji in po vseh zvezdah!

23 Če pa vas ne bom našel doma, lahko to pripisete sebi, če pri tem Mojem največjem in zadnjem prihodu ne boste imeli nikakršne ali pa le zelo majhno udeležbo.

24 Povem vam: Samo Jaz sem Gospod vse neskončnosti in večno ni nikogar drugega! Kar vidite, mislite, zaznavate, zaznavate in čutite in neskončno več kar vam je skrito, vse to je izključno Moje delo.

25 Pomislite - kajti tako vam govori Gospod Jehova nad vojskami: Kaj mi lahko porečete, če se ukvarjam s tistimi, ki jih vi prezirate? - Kaj mi lahko rečete, če pritisnem vlačugo na srce in zavrnem pobožno sodnico morale in grehov? - Kaj mi lahko rečete, če se bom v prihodnosti oglasil v Zahejevi hiši in obrnil hrbet vsem tako imenovanim božjim služabnikom? - Kaj mi boste še lahko porekli, če bom v prihodnje, kot je bilo tudi nekdanj, vaše lepo vzgojene hčerke odvrnil stran od svojih vrat in vzel k sebi najbolj nizkotne ljudi z ulic, ter jih naredil za svoje spremljevalce?

26 Ja, resnično, pravim vsemu svetu: Marta, Magdalena, prešuštnica, Samarijanka in vlačuga, ki se je deset tisočkrat pustila spati, mi bodo prijetnejše od vseh lepih in izjemno moralno vzgojenih hčera, ki samo zaradi tega niso kurbe, ker bi bila to sramota za svet; kajti kaj bi svet rekel na to?! - Če bi svet izvedel kaj takega, bi bila pričakovana zemeljska sreča prav gotovo izgubljena. Oh, ampak če bi bilo odvisno od Mene in svet ne bi opravljal veljavne sodniške funkcije pred očmi ljudi, potem bi bili do svojih otrok veliko manj občutljivi, kot ste zdaj!

27 Tega pa vam ne govorim, da bi mislil, da je slabo vzgajati otroke na lep in spodoben način - o, ne, tega nikakor nočem reči; ampak, da vzgajate svoje otroke na lep in moralen način veliko bolj zaradi sveta kot zaradi Mene in jih s tem učite prevelikega precenjevanja njihove tako imenovane boljše človeške vrednosti. To precenjevanje pa je koren vseh napuhov, kar je pred Mano ogabno! In tu moram odkrito in jasno priznati, da mi je kurba, ki jo prezira ves svet in smrdi po vseh grehah mesa, veliko dražja in prijetnejša kot cel milijon vaših najboljših in najbolj moralno izobraženih hčera in sinov.

28 S tem pa ne želim reči, da Mi je nečistovanje dražje od krepostnega in čistega načina življenja, kajti nič nečistega ne more vstopiti v Moje kraljestvo! Toda pravim, če je z olikano in občutljivo moralno in versko vzgojo hkrati v najtesnejši povezavi ošabnost in vzvišenost, ki prezira in včasih celo zaničuje nižje človeštvo, potem Mi je vsaka kurba, prezrta do zadnjega prsta in ponižana po vseh greznicah, veliko dražja in prijetnejša kot vaši otroci, ki so v očeh sveta zelo spoštovani. Tako kot tisti glavni ničvredni cestinar, ki je prišel v tempelj in se ni čutil vrednega v svetem prostoru in si je zato nekako tako rekel: "Ne, jaz sem preveč beden lopov za ta posvečeni prostor in nisem vreden, da bi dvignil svoje grešne oči na kraj, kjer se pravični veselijo pred Božjim svetiščem, zato je tudi prav, da nemudoma zapustim ta kraj in ga ne oskrunim!" Ta Mi je bil dražji od tistega farizeja, ki je bil nadvse zadovoljen sam s seboj in ni mogel dovolj hvaliti in častiti Boga, ker ga je naredil tako čistega in brez greha.

29 Tukaj pravim vsakomur v skladu z najpopolnejšo resnico, ki edina lahko resnično osvobodi vsakega človeka: Pred Menoj je v bistvu samo en sam greh, ki je mati vseh drugih grehov in ta greh se imenuje: Napuh!

30 Iz napuha pa izvira vse drugo, kar se vedno imenuje greh, kot so sebičnost, želja po moči, samoljubje, zavist, lakomnost, oderuštvo, goljufija, tatvina, rop, jeza, umor, lenoba za primerno delo, sladko brezdelje na račun nepomembnih delavcev, težnja po dobrem življenju in velikih dejanjih, poželenje mesa, nečistovanje, kurbanje, pozabljanje na Boga in končno pogosto popolna brezbožnost in s tem najbolj popolna neposlušnost vsem zakonom, najsi so božanskega ali zgolj političnega izvora.

31 Vsakega od naštetih glavnih grehov obravnavajte analitično in na dnu vsakega od njih boste videli napuh. Kdor se torej želi znebiti vseh domnevnih tisočernih grehov kot z enim zamahom, naj poskrbi le za to, da se znebi kakršnegakoli napuha in znebil se bo tudi vseh drugih grehov. Mnogih grehov si namreč ne moremo predstavljati brez napuha in to zato, ker je ta edini vzrok teh grehov.

32 Grehi pa, storjeni brez napuha, niso grehi, ker v sebi ne vsebujejo vzroka za greh.

33 Bil pa bi nekdo, ki bi bil sicer pravičen in mu nihče ne bi mogel reči: "Glej, kriv si takšnih in drugačnih grehov!", on pa bi bil na to zelo ponosen in bi se imel za veliko boljšega od tistih, ki jih priznava za hude grešnike. Resnično, vsa njegova pravičnost mu ne bo nič koristila. Ker bi se ponašal s svojo pravičnostjo in brezhibnostjo, bi bil že omadeževan z napuhom in bi bil zato pred Menoj slabši od tistega, ki je vse življenje grešil v svojem mesu - seveda brez napuha, ki je samo po sebi gotovo tudi hud greh, vendar nikakor ni primerljiv niti z najmanjšim napuhom.

34 Zato naj se ob tej zori vsakdo temeljito razsvetli ter skrbno preišče svoje kamre in sobane razsvetljenega življenja, da bi videl, ali ne bo kje našel česa, kar bi lahko bilo vsaj malo podobno napuhu. Če v svoji notranjosti naleti na kaj takega, naj se mu takoj zagnusi in naj si z vsemi močmi prizadeva, da bi se znebil svojega napuha, pa naj se zdi še tako majhen, sicer bo sčasoma začel rasti kot parazitska rastlina na sicer zdravi veji sadnega drevesa in duhovno uničil sicer plemenitega človeka, tako kot parazitska rastlina uniči sicer povsem zdravo drevo.

35 Napuh, ne glede na njegovo naravo in izvor, je za dušo in duha najbolj strupen zadušljiv zrak iz pekla, zaradi katerega mora vse življenje v kratkem času propasti. Zato naj bo še tisočkrat ponovljeno:

36 Predvsem se varujte napuha, če želite biti pred Menoj pravični in upravičeni in želite uživati Mojo vidno navzočnost v prihajajočem velikem dnevu!

37 Če pa v vas ostane le atom kakršnega koli napuha, Me boste sicer res slišali, da sem prišel k Mojim prijateljem na zemlji; če pa boste klicali: "Gospod! Gospod! Pridi tudi k nam!" Pa vendar ne bom prišel k vam, če se ne boste odpovedali vsemu napuhu.

38 Zagotovo veste veliko stvari, o katerih milijoni ne morejo niti slutiti; toda zato niste niti za las boljši od tistih, ki nimajo pojma o vsem tem, kar je pri vas že postalo izkustveno znanje, da, včasih celo formalno videnje. Če pa boste s svojim znanjem združili tudi pravo ponižnost, potem vam bo globoko znanje na področju povsem duhovnega, gotovo prineslo neizmerno veliko korist.

39 Da pa bi lahko vsak človek presodil samega sebe in raziskal svojo celotno naravo, bom v ta namen dal posebno navodilo, po katerem bo zelo lahko ugotoviti, na katere lastnosti se v človeku naveže najbolj sramoten napuh in tam potem še naprej raste.

40 Nekateri ljudje obeh spolov imajo na neki način že od rojstva manj krepostno telo in se zato tudi veliko lažje vzdržijo vseh čutnih želja mesa. Vendar ti ljudje običajno ne zmagujejo nad seboj, temveč predvsem nad soljudmi, katerih narava ni sestavljena iz tako čistih vsebinskih posebnosti. Ti ljudje, ki veliko lažje živijo v čistosti, pa običajno prezirajo tiste, za katere je res težko vzdržati se telesnih naslad. Da, takšni ljudje

pogosto tudi pri najboljši volji ne morejo opraviti tistega, kar je za druge enostavno.

41 Ko se takšni ljudje, ki se zlahka vzdržijo mesenih naslad, norčujejo iz tistih, ki so v tem pogledu šibki, jih obrekujejo, pogosto preklinjajo in mečejo v pekel, ker se imajo seveda za boljše in bolj nezmotljive od svojih šibkejših bratov in sester, potem takšni ljudje, ki so čisti po telesu brez svojih posebnih zaslug, že padejo v napuh in so s tem že sami po sebi veliko večji grešniki od svojih šibkih bližnjih soljudi. Kajti vsako samo zaverovanost, da je v čemer koli boljši, višji, odličnejši in pametnejši od svojih bližnjih, izhaja iz napuha in je samo po sebi pred Menoj slabše od tega, kar bi vzvišeni človek v čemer koli rad označil za slabo. Kajti že najmanjša vrsta napuha je sama po sebi veliko hujša od katerega koli drugega greha.

42 Kajti vsak greh je sam po sebi podoben mesu jabolka, slive ali hruške, ki se samo po sebi ne more razmnoževati in množiti. Toda napuh je seme ali pravljica Pandorina skrinjica, iz katere, tako kot iz slednje, lahko zrastejo vsa mogoča zla in se nato množijo kot trava na zemlji in pesek v morju. Kajti kdor ima o sebi v čemer koli preveč dobro mnenje, zahteva, da tudi drugi mislijo enako o njem.

43 Če predpostavimo in kar se žal prepogosto dogaja, da drugi prepoznajo in visoko pohvalijo tako odličnost, ki presega njihove lastne sposobnosti, potem odlični A postane še bolj željan pohvale. Kmalu uporabi vse, da bi še bolj povečal svojo odličnost. Uspe mu, postane virtuoz, nato pa si želi še več pohvale. Zanj polagajo cvetje in vence. Počuti se kot nekakšen bog in na koncu tudi sam postane tako rekoč popolnoma obseden z občudovanjem samega sebe. Če bi bil kdo tako drzen in bi mu rekel: "Prijetelj, precenjuješ se v tem kar si in kar počneš. Glej, nekateri priliznjeni hvalivci in ritolizniki so te opili in zmedli s svojimi povsem praznimi hvalospevi, ti pa si bil tako nerazsoden, da si sprejel bleščečo ničvredno bleščico za gotovino iz čistega zlata. Zdaj pa se strezni in si z jasnimi očmi oglej svojo domnevno izjemno odličnost in ugotovil boš, da je potrebno devet desetih te odličnosti povsem zavreči."

44 Odlični A se bo zaradi takšnega modrega pouka razjezil in modremu učitelju, kot se reče, tako zamašil usta, da bo ta za vedno izgubil okus, da bi še kdaj prišel k njemu s kakšnim modrim naukom. Glejte, napuh potem razraste in nazadnje uniči vse tisto plemenito, kar bi duh sicer lahko ustvaril s svojimi boljšimi in odličnejšimi talenti v korist mnogih manj nadarjenih ljudi.

45 Če je človek pridobil veliko znanja in je svoj um opremil z res sposobnimi znanostmi, se mu drugi ne učeni ljudje na področju znanja zdijo kot gole ničle. Tako ne učenemu človeku pride na misel, da proti visoko izobraženemu trdi, da tudi on nekaj razume in za nekoga bi bila sramota, če nekdo, ki ni delal nič drugega kot študiral in se ukvarjal z znanostjo za znanostjo več dvajset let, ne bi razumel več kot

nekdo, ki za to ni imel ne sposobnosti ne možnosti - no, to bi bilo pri gospodu doktorju preveč! Takšnega predrznega lumpa bi rad spoznal in mu pokazal, ali ima pravico, da mu izreka tako nesramne pripombe.

46 Glejte, to je spet napuh, ki od gospoda doktorja črpa namesto blagoslova le prekletstvo za ubogo človeštvo. Koliko dobrega bi lahko storil ponižni učenjak in kako blagoslovljena bi bila vsa njegova dela, ki bi jih z Menoj opravil v korist ubovega človeštva! Kako bi bil resnično cenjen, ljubljen in iskan!

47 Ja, če manj naredi iz sebe, bodo več drugi naredili iz njega. Ampak ne, napuh kot domišljavost večine učenjakov požge in zažge vse plemenito in dobro, kar bi lahko prišlo iz njih. Ko postajajo starejši in večji, bolj nedostopni in pomoči potrebnemu so ubogemu človeštvu.

48 Enako velja za večino uradnikov, ki svojemu uradnemu dostojanstvu običajno pripisujejo tako velik pomen, da se jim drugi podrejeni ljudje neredko zdijo skoraj nič manj kot nič. To povzdigovanje uradnika, ki ni povezano s funkcijo, ki je nekaj koristnega, ampak ga ustvarja njegova lastna avtoriteta, ni spet nič drugega kot goli napuh, ki službi nikoli ne prinese blagoslova, ampak vedno le nujno prekletstvo. Kdo lahko vstane in reče, da temu ni tako?

49 Duhovnik, ki bi moral biti zgled vse ponižnosti, ustanavlja nebo in zemljo, grabi zlato in srebro, da bi svojo domnevno nebeško oblast postavil v sijaj, pred katerim bi se moralo celo sonce, če bi bilo mogoče sramovati.

50 Neredko se zgodi, da učitelj ali profesor mladine opravi formalno študijo, kako bi mladim črvom na zelo oprijemljiv način pokazal, kaj izjemnega se skriva za njim. Običajno mu je manj pomembno, da svoje študenti prepriča o koristnosti svojega položaja in več na tem, da bi trepetali pred njim in njegovo profesorsko avtoriteto.

51 Res pa je, da je treba pri nekaterih otrocih uporabiti nekaj resnosti, da jih prepričamo o koristnosti in nujnosti tega, kar se morajo naučiti in jim s tem privzgojimo z ljubeznijo do predmetov, ki se jih morajo naučiti. Prav tako pa je res, da bo učitelj, ki zna ravnati z učenci s pravo, nesebično ljubeznijo, z njimi dosegel veliko več kot lovec na čast in prestiž.

52 Povem vam, da v ničemer ne iščite slave sveta, kajti to je kuga za dušo in duha in prej ali slej se bodo pokazale njene posledice, ki bodo opustošile zemljo.

53 Pomislite na sedanje vojne, v katerih je treba zaradi časti do smrti pokončati na tisoče ljudi. Če bi vladarji, vojaški voditelji in njihova ljudstva s kakršnim koli imenom, namesto napuha služili ljubi nebeški ponižnosti, - ali bi se ljudstva sploh lahko razplamtela do takšnega medsebojnega besa? Resnično, s ponižnimi ljudstvi bi bila vojna popolnoma nemogoča!

54 Ker pa je med temi ljudstvi namesto ponižnosti zrasel le napuh, po kateri se ima ljudstvo za boljše, bolj spoštovano, starejše, bolj upravičeno in kdo ve kaj še vse, so tudi sedanje vojne, ki želijo vse uničiti, povsem naravna posledica sedanjega obsežnega gojenja napuha. Vojna je namreč v velikem obsegu to, kar so tako imenovani spopadi v malem obsegu, ki običajno tudi veliko manj verjetno izhajajo iz kakšnega utemeljenega razloga kot večinoma zgolj iz užaljene časti. Če namreč v družbo pride tat, prevarant ali znani ropar, se bo družba lahko spopadla s takšnimi nevarnimi posamezniki, ne da bi prišlo do prepиров in krvavih ekscesov. Z združenimi močmi jih bomo zajeli in izročili pristojnemu sodišču.

55 Če pa se kdo v družbi preveč približa veliki osebi, potem pride do prehitre in zagotovo žaljive izmenjave besed. Temu kmalu sledijo precej resne grožnje, tem pa kot povsem naravne posledice razdraženega napuha krvavi udarci vseh vrst, pogosto so celo usodni. Takrat si namreč vsak želi s pestjo ali palico rešiti svojo čast in s tem za dolgo časa v regiji ali pogosto v celotni državi povzroči sovraštvo, željo po maščevanju in veliko zla vseh vrst.

56 Ah, nekaj povsem drugega je, če bi kakšen zunanji pohlepni ali brezobzirni sovražnik napadel mirno deželo ali cesarstvo, v katerem živijo skromni ljudje, ki se med seboj zelo dobro razumejo, da bi si tam ustvaril plen. Prebivalci takšne države ali cesarstva bi imeli gotovo pravico, da takega sramotnega sovražnika sprejmejo z vso resnostjo in ga najstrožje kaznujejo; ob tej priložnosti bi se kot Gospod neba in zemlje tudi sam takoj postavil na čelo; in hudobni sovražnik bi potem še prehitro spoznal, kakšno nagrado je vredno njegovo dejanje. Težko bi zbral pogum, da bi še enkrat obiskal takšno deželo.

57 Vendar žal ni tako. En narod želi biti večji od drugega, zato želi biti tudi eno kraljestvo ali imperij večje in močnejše od drugega.

58 Nemec želi biti prvi. Slovan to pravico zahteva zase. Francozov ne smemo več spraševati, kateri narod na svetu je prvi, najbolj izobražen in prvi v vseh pogledih. Rus z največjim merilom meri samo sebe, vse drugo je za njega malenkost, ki je komaj vredna pozornosti.

59 Anglež je že v največji meri presešel domišljijo Kitajcev in Japoncev. Če Kitajci in Japonci mislijo, da je njihov imperij sredi vseh imperijev na svetu, je Anglež v nekem smislu de facto zakonodajalec in izkoriščevalec prednosti na zdaj znanem celotnem svetu, - in, če ni povsem tak na celotnem svetu in v vseh njegovih imperijih, si vseeno predstavlja, da je. Če bo kje našel kršitve tega mnenja, bo zagotovo storil vse, kar je v njegovi moči, da bi uresničil to, kar je bilo doslej le velika domišljija.

60 Američan ima evropske države komajda za fante z ulice, ki stopajo po pločniku

velikega mesta, h gradnji katerega niso prispevali niti zrna peska, vrabčja gnezda pa so tu in tam na drevesih v aveniji. Dovolj je, da se z ameriškim ladjevjem približa majhni Evropi na razdaljo sto nemških milj in ta mora propasti.

61 Afričan misli le nase kot človeka, pa še to samo za bogatega, močnega in zato tudi oblastnega. Vse ostalo je človeku podobna tovarna živina in se lahko proda kot vsaka druga živina.

62 Sedaj, glede na obstoječe odnose med narodi in narodi, bogatimi in bogatimi, državami in državami, v katerih je napuh povzročil takšne razprtije, kot jih pred potopom ni poznala niti sama Zemlja, vprašajte vsakega posebej, ali je še mogoče, da bi jaz kot Gospod neba in Zemlje mirno gledal in opazoval takšne gnusobe?!

63 Gospod govori: Ne, to ni več mogoče! Napuh narodov je presegel vsako mero; peklenški hlapi so se že dvignili do najvišjih nebes! Zemlja sama Me prosi, naj končno izkoreninim hudobne Satanove potomce. - In glejte, čas je prišel, zdaj se razodeva pred vašimi očmi: eno ljudstvo gre proti drugemu in sprašujete, zakaj? - povem vam: iz čistega napuha!

64 Nikjer namreč ni sledi o nujnosti in potrebi. Če bi se ljudje ponižali - seveda vsi brez izjeme, kot so to nekoč storili Ninivljani -, bi imeli vsi vsega v izobilju. Ker pa jih je vse pognal napuh, tako kot je nekoč v Jeruzalemu prekleta voda pognala tiste, ki so jo morali piti kot preizkus svoje krivde ali nedolžnosti in so bili pri tem krivi, je zdaj povsem naravno, da vsi poginejo zaradi kužne vode svojega napuha!

65 Kajti povem vam, minili so časi, ko je bil meč rabsodnik med častjo in nečastjo, med krepostjo in pokvarjenostjo; kajti meč ni bil nikoli orožje ponižnosti, ampak vedno le časti in ugleda, žal prepogosto tudi tiranske oblasti.

66 Toda odslej ne bo več tako! V prihodnosti bo narodom vladala le ponižnost z orožjem ljubezni, seveda le tistim narodom, ki so tega orožja iz nebes vredni. Vendar bodo ne vredni v vsakem primeru prejeli nagrado, ki so si jo že zdavnaj zaslužili. Še vedno bom dopustil zmago boljšemu in pravičnejšemu delu, toda, če bo postal jezen in poln napuha, potem gorje tudi njemu!

67 Odslej ne bo prizaneseno nikomur, ki bo imel v sebi vsaj iskrico napuha kot gonilno silo svojih dejanj. Vsako dejanje, v katerem je čutiti le nekaj častihlepja, bo odslej ostalo brez blagoslova. Vsako dejanje, ki je storjeno zaradi koristnosti s ponižnim čutom, pa bom vedno znova blagoslavljal.

68 Odslej mora biti med ljudmi uveden drugačen red. Tisti pa, ki se s tem ukazom ne bodo sprijaznili z vsem srcem in bodo še vedno dopuščali, da se v njih porajajo stari zarjaveli dvomi, bodo bridke posledice kmalu dale dovolj informacijo, ali so bili za ali proti Mojemu ukazu.

69 Ljudje pogosto pravijo: "Rad bi tu in tam naredil kaj dobrega, toda kaj bo o tem rekel svet? Ta bi se žolčno obrnil, drugi bi začel kričati in moje dobro družinsko ime bi zaradi tega zelo trpelo.

70 Kot Gospod neba in zemlje vam ne povem nič drugega kot to, da je vse, kar se imenuje svet, pekel!

71 Kaj je dobro hišno ime pred svetom? Povem ti, hočem in moram ti povedati: Poglej, slepi bedak! Dobro hišno ime, o kateri svet pravi: "To je dobra hiša", je pričevanje iz pekla. Svet namreč ne more odobravati nečesa, kar mu ni bilo všeč. Kar pa je sprejemljivo za svet, beri samo čisti evangelij, ali je kje zapisano, da to velja tudi pred Bogom. Ali ni zapisano: "Kar je v očeh sveta veliko, je v Božjih očeh gnusoba."

72 Če pa to berete v Svetem pismu z nadvse jasnimi besedami, kako lahko kdo, ki pozna Sveto pismo, reče: jaz sam bi gotovo brez pomislekov storil to in to, kaj pa bi o tem rekel svet?

73 Zdaj v tem času pa vam pravim: "Kdor bi torej zaradi sveta ne hotel storiti tega ali onega dobrega, naj zaradi sveta stori, kar se mu zdi dobro. Če pa pride k Meni z dobrim pričevanjem sveta, mu bom rekel: 'Tisti, ki ti je dal to dobro pričevanje, pojdi k njemu in zahtevaj svojo nagrado; kajti Moje ime ni zapisano v tem pričevanju! Ne poznam te, ker si to in ono počel zaradi sveta in nisi hodili po poteh prave krščanske ponižnosti, ki so všeč samo meni. Všeč ti je bilo in ti je laskalo, ko je svet o tebi govoril: "Glej, to je časten človek!" - Tako ti bo moralo biti všeč tudi to, da boš v Mojem kraljestvu resnično dosegel zelo malo časti.

74 S tem pa ne mislim, da bi kdo ravnal tako, da bi svet kazal nanj s prstom in rekel: "Glej, to je hudoben človek; je nečistnik, prešuštnik, goljuf, lažnivec, zanikoval Boga, v svoji hiši vzdržuje najslabši red in disciplino ter je podlež in požeruh. "Oh, tega večno ne zahtevam! Zahtevam pa, da delajte kar je resnično dobro - in naj si svet o tem govori kar hoče - brez najmanjšega sramu pred njim. In to zato, ker je to dobro in si to želim!

75 Če imajo premožni starši sina, ki je že odrasel in bi on, ker ima službo s spodobnimi dohodki, želel iz ljubezni vzeti revno dekle za ženo, ker mu je dekle všeč, - toda ko to sporoči svojim staršem, ti takoj začnejo morilski spektakel in sinu rečejo: "Ampak sin, sram te bodi! Na kaj za vruga si pomislil? Ti, ki izhajaš iz tako dobre družine, hočeš vzeti tako nespodobno kmetico za svojo ženo? Ne pozabi, da nima nič drugega kot svoj mali kmečki opičji obraz. Njeni starši so zelo zlobni, nesramni, neizobraženi ljudje, ki smrdijo po volovskih in kravjih iztrebkih. In njihova hčerka, bolje rečeno vlačuga od rojstva, zagotovo ne bo bolj izobražena kot njeni volovski gnojni starši? - Tega ti pa nisva povedala toliko zaradi njene izobrazbe in njene

uspešnosti - temveč vsaj pomisli na svoje in potem na njeno rojstvo! Fuj, kje imaš glavo? Še v grobu bi nas moralo biti sram! Ti si plemič, ona pa je navaden človek iz kravjih iztrebkov!"

76 Takim staršem pa bom rekel: "Fuj, naj vas doleti večna sramota! Kako ste kot ljudje sploh lahko padli tako nizko, da ste vsaj za trenutek pozabili na veliko vrednost vsakega človeškega bitja? Kdo je kmečka hči, ki je bila za vas nespodobna in tako nevredna vašega sina? Poglejte in poslušajte! Ona je Moj otrok, Moja vzvišena hči in ta je bila za vas preslaba, nespodobna in prenizka?!

77 Ali niste nikoli brali, da sem prvič sam kot večni vsemogočni Stvarnik vseh nebes in vseh svetov, vseh angelov in ljudi prišel na ta svet le v oblačilu največje ponižnosti in z živimi besedami in najbolj jasnimi dejanji učil ljudi, da morajo tako kot jaz - če hočejo biti moji otroci - bežati od sveta z vso njegovo veličino in sijajem, ter ne hoditi po široki poti zemeljskega sijaja, ki vedno mine, ampak po ozki poti ponižnosti, ki vodi v večno življenje?

78 In drugič, da je vse, kar je v očeh sveta veliko, je v Mojih očeh gnusoba? Da gledam samo majhne in od sveta zaničevane, velike pa vedno zavračam?

79 Če ste to kdaj slišali in poznali pot, ki sem jo sam prehodil za zvesto posnemanje vseh Mojih pravih otrok, mi zdaj povejte, iz katerega edinega razloga, veljavnega pred Menoj, Gospodom vsega življenja, niste nikoli priznali, da bi revno kmečko dekle postalo žena vašega sina? Zdaj stojite nemo in neumno pred Menoj in ne znate odgovoriti na Moje vprašanje.

80 Zdaj pa, ker mi ne znate ničesar odgovoriti in ker se zavedate svoje nebeško kričeče nepravičnosti, vas nočem soditi in obsoditi, kakor si ti sodil in obsodil mojo hčer; toda za vsako minuto svojega zemeljskega življenja boste tu v kraljestvu najbolj bednih duhov ostali celo zemeljsko leto v največjem ponižanju. In prav ta Moja hči, ki ste jo na zemlji tako zelo prezirali, vas bo - če bo hotela - sprejela v svoje nebeško bivališče. Tega se boste najprej globoko sramovali, saj ste poznali tisto, ki se vam je na zemlji zdela tako nevredna vašega sina, zato zdaj proč od Mene in pojdite na kraj, ki vam je namenjen!"

81 Povem vam: Resnično, resnično, tako bo v zadnjih dneh že tukaj in še posebej na oni strani. In, če me bodo oni, ki so na svetu tako radi imeli svojo tako imenovano dobro hišo vprašali in rekli: "Gospod! Gospod! Tega nismo vedeli, kot vemo in razumemo zdaj, saj so nas tako vzgojili in izobrazili sami starši, zato naj se nas usmili pravičnost." Jaz pa jim bom rekel: "Vem, kako so vzgojena vaša srca. Če bi bili vi sami krivi za njegovo trdoto in napuh, bi bila vaša usoda pekel, saj je zgrajen na napuhu in trdoti srca - Ker pa niste povsem krivi za tako sramotno deformacijo

svojega srca, vam je prav po čisti milosti dano, kar sem izrekel nad vami kot vaš Bog in Gospod. Dokler ne bo iz vaših src odšel zadnji atom napuha, ne boste videli Mojega obličja. Zato se dvignite od tod!"

82 Povem vam: Resnično, resnično, tako bo! Z vsakim grešnikom bom ravnal bolj prizanesljivo kot s tistim, ki je le enkrat pokazal očitni napuh, a ga ni takoj in za vedno pregnal iz svojega srca z resničnim kesanjem in globokim gnusom. Ker, kot je bilo že večkrat omenjeno:

83 Pred Menoj je samo en resnično obsojanja vreden greh in to je napuh.

84 Če bi namreč imeli toliko grehov, kolikor je trave na zemlji in peska na širokih morskih obalah, a ne bi imeli niti kančka napuha, bi bili vsi ti grehi pred Menoj nič! Kjer ni napuha, je ljubezen, ki v sebi vsebuje vso ponižnost; ljubezen in ponižnost pa izbrišeta vse napake in grehe, naj jih bo še tako veliko, - kajti ljubezen in ponižnost ubijeta vse grehe! – Če pa je za ostalimi grehi, ki jih ljudje zagrešijo v času, ko se preizkušajo v svobodi, le en atom napuha, ta atom potem oživlja vse grehe, tudi najmanjše. Ti duhovi se bodo morali nekoč močno boriti, kot tudi že tukaj, da se znebijo tistega enega atoma napuha.

85 Nikjer pa ni mogoče čutiti tako visokega napuha ljudi kot prav tam, kjer gre za odpuščanje domnevnega ugleda.

86 Lahko bi vam pokazal milijon in še enkrat cel milijon ljudi, ki so zelo mili, nežni, ljubeči, dobrodelní in polni pravičnosti. Da, njihov čut za pravičnost gre pogosto tako daleč, da se jim zdi velik zločin, če koga prevarajo tudi za en sam napenjalni zatič; le zaradi časti njihovega položaja jih nihče ne sme na noben način napasti - potem je vsega konec!

87 Če iz nekakšne velikodušnosti tako rekoč popolnoma odpustijo tistemu, ki se je dotaknil njihove časti, vseeno nekaj ostane, kar izdajalec njihove časti na skrivaj opazi. Četudi je bil nekoč najboljši prijatelj hiše in je tisočkrat prosil za odpuščanje tiste, ki jim je bila prizadeta čast, še vedno ne bo mogel popolnoma izbrisati tistega madeža, ki ga je hiši prizadejal bodisi z neprevidnostjo bodisi s prejšnjo preveč intimno bližino.

88 Čeprav bi človek rad presegel to in se obnašal, kot da se ni nikoli nič zgodilo, pa vseeno postane krajši v govoru. Človeku ni več tako zelo mar, če prijatelj že dolgo ni prišel k njemu domov. Redkeje sprašuje o njegovem zdravju in podobno.

89 Toda kaj je razlog za takšno vedenje? Glejte, za to so krivi le trije atomi napuha in ti trije atomi so dovolj, da se s takimi ljudmi ne bom mogel družiti, tudi če so zelo cenjeni, dokler iz njihovih src ne bo odšel še zadnji atom napuha.

90 To je tudi razlog, zlasti v tem času, da Me lahko vidi tako malo ljudi in se od Mene

samega pusti poučevati ter pritegniti za Moje otroke.

91 Tako so tudi dobre hiše, kar je toliko kot premožne družine. Te družine naredijo veliko dobrega za revne in imajo zelo sočutno in razumevajoče srce; toda, če bi se zgodilo, da bi tak ubogi človek s svojim dejanjem užalil svoje dobrotnike, ne vem, kako bi se mu godilo pri takšni družini. Od temperamenta užaljenega dobrotnika bi bilo odvisno, ali bi se storilec izmazal z nekaj grajami in omejitvijo ugodnosti ali celo z nekaj pretepi in popolno izgubo ugodnosti.

92 Kako povsem drugače bi bilo s temi dobrotniki pri Meni, če bi iz srca rekli običajno ne zlonamernemu, a le premalo preudarnemu žalivcu: "Ljubi prijatelj! Zelo te imamo radi in smo pripravljeni zate storiti vse, kar je v naši moči. Bodi pa tudi ti dober do nas in v prihodnje ne počni tistega, kar bi nam bilo neprijetno. Vendar zaradi tega nismo jezni na te. Nasprotno, izkazali ti bomo enako prijateljstvo in nas lahko šteješ med svoje najboljše in najbolj nespremenljive prijatelje. Stori pa nam, kar je prav in pravično pred Bogom in vsemi dobrimi ljudmi.

93 Poglejte, ko bo običajno dobrodušni ubogi človek slišal tako nežno grajo svojih dobrotnikov, kako bo ganjen in prevzet in skoraj nikoli več ne bo povzročal nevšečnosti taki družini. In tudi, če bi se še enkrat tako spozabil, naj se družina na to ne ozira in naj pomisli, kako zlahka in pogosto se najboljši ljudje pregrešijo pred Menoj, pa vendar vsem svojim sovražnikom in prijateljem pustim nezmanjšan ugodnosti življenja. Zakaj bi torej ljudje vse postavljali na tehtnico?

94 Resnično, kdor od vas bi pri sebi tako mislil in tudi tako ravnal, pri tistem bom zagotovo vsak dan vstopal in izstopal in z njim bom storil tako, kot on stori svojim ubogim bratom. Toda ljudje, ki dajejo čutiti revnim, ko so včasih naredili pol koraka čez mejo dostojanstva, so še vedno zelo daleč od milosti, da bi se kot gost pojavil pri njih in tudi na oni strani bodo še dolgo morali čakati, da se bom pojavil pred njimi!

95 Obstajajo tudi zelo dobri ljudje, ki imajo srečo, da so obdarjeni z zelo dobrimi in lepimi otroki. Ti otroci pa zlasti, ko odrastejo, tudi sebi ustvarijo določen kraj, ki je ravno iz njih. Takšni otroci pa po krepki vzgoji svojih staršev težko najdejo kje sebi enake. Če so starši, kar se zelo pogosto zgodi, tudi precej premožni, potem imajo seveda še večjo vrednost.

96 Toda takšno precenjevanje otrok ni v skladu z Mojim redom in Mi zato ni niti najmanj všeč; kajti prava ljubezen staršev do svojih otrok mora biti kot prava luč, ljubezen do revnih otrok drugih, revnih staršev pa kot velik ognjemet, potem bodo lahko deležni Mojega stalnega in večnega blagoslova in naklonjenosti. Toda takšna ljubezen, kot je bila prikazana zgoraj, je zame zelo zoprna, zato je nikoli ne bom blagoslovil ne tu ne tam.

97 Kdor od vas pa ima službo, naj si kot človek ničesar ne domišlja, ampak naj jo opravlja ponižno, zvesto in vestno po navodilih, ter brez tarnanja uboga svojo uradno oblast. Če pa bi vodja urada tu in tam zahteval kaj nerazumnega, kar bi bilo v nasprotju z Mojimi zakoni reda, mu lahko uradnik na podlagi vsega spoštovanja in ljubezni poda svoje utemeljene ideje. Če jim prisluhne, potem je dobro; če pa jim iz vzvišenosti ne prisluhne, potem uradnik res ravna v skladu z zahtevo vodje urada - pred Mano bo stal brez krivde; Jaz in vodja urada pa bova takoj obračunala drug z drugim. Toda noben uradnik ne sme zapustiti službe, dokler mu je ne odvzamem.

98 Zato naj se nihče ne upokojuje, razen v najbolj očitno nujnih primerih; kajti upokojenec, ki se upokojuje prezgodaj, običajno bodisi prezira svojo službo, ker ne more doseči višje stopnje, bodisi je len služabnik v Mojem vinogradu, se izogiba delu in mu ni pri srcu pravna dobrobit njegovih bratov. Takšni služabniki bodo v Mojem novem kraljestvu prejeli slabo nagrado.

99 Ne smejte se preveč neumnosti šibkih, kajti tudi v takem smehu se skriva napuh in pogosto opogumi srce zasmehovanega bolj kot zelo resen očitek. Zato ne bodite prijatelji tako imenovanih "vicov" ter drugih zbadljivih govorov in pripomb, ki omalovažujejo določene ljudi. V tem se ponovno skriva napuh kot osnovno zlo vsega zla.

100 Če pa se želite norčevati iz neumnosti in slabosti ljudi, govorite na splošno, vendar nikoli posameznikom, razen v zasebnem življenju. In, če to ne pomaga, najprej vzemite eno ali dve, največ tri priče; in če to še vedno ne pomaga, potem se lahko o tem seznanite le zbor. Toda v nobenem opominu ne bi smeli nikoli nagovarjati človekove osebe, temveč le njegovo neumnost, slabost ali greh, čeprav je to res, sicer pa kar se da nežno in blago.

101 Najpolnejša ljubezen in stalno spoštovanje človeka morata sijati povsod kot sonce.

102 Ne govorite: "Ta hiša, ta zemlja in to premoženje so moji. V svoji hiši sem gospodar in na svoji zemlji sem gospodar. - Glejte, v takšnih izjavah je velik del napuha! Resnično, tistim, ki tako mislijo, govorijo in ravnaajo, ne bom nikoli vstopil v njihovo hišo, ker me ne štejejo za Gospoda, ki mu edinemu vse resnično in popolnoma pripada, ampak le sebe za gospodarja stvari, ki sem jim jo posodil za zelo kratek čas. Oh, v tem se skriva velik napuh, ki je edini vzrok vseh vojn, tako majhnih kot velikih.

103 V Mojem prihodnjem kraljestvu bo moralo vse biti urejeno na povsem drugačen način: kajti tam ne več hišnih in zemljiških gospodarjev, ampak bom Jaz tam vse v vsem. In najboljši od vseh bo tisti, pri katerem se bom nastanil!

104 Povem pa vam tudi, da bo pred Mojim prihodom na to zemljo z največjo strogostjo sodbe uničen velik del plevela in suhe trave, ter vse vrste neprimerne in nerodovitnega podrastja; kajti kjer sta dva, bo eden sprejet, drugi pa izločen - to bo mogočno presajanje več kot polovice!

105 Toda še enkrat vas resno opozarjam, da Mi v tem času ne boste pristaši ne levih ne desnih političnih strank! Kdor je namreč poklican v boj, naj se bori tam, kamor je poklican, ne na lastno pobudo ali celo izdajalsko, ampak zvesto na pobudo tistega, ki ga je poklical v boj. Toda kumu bo zmaga naklonjena in kdo bo zmagal je samo v Mojih rokah!

106 Nihče od vas naj ne reče: "Ta se bori upravičeno, ta pa neupravičeno, to je izdajalsko do tistega, ki ima po vaši presoji pravico, ampak naj bo vaša naloga molitev za prijatelja in sovražnika; kar je več od tega je greh S takšnim strankarstvom namreč vase potegnute napuh tiste stranke, ki ji želite zmago in iz tega napuha potem želite popoln propad nasprotnika. - Toda vprašajte se, ali niso tisti, ki bodo propadli, prav tako vaši bratje kot tisti, ki jim želite zmago?"

107 Kako pa je takšna želja, ki je polna skrivnega maščevanja in škodoželjnosti, združljiva z Mojo besedo, saj sem sam izrecno učil vse ljudi, naj molijo za tiste, ki vas sovražijo, naj blagoslavljujejo tiste, ki vas preklinjajo, in naj delajo dobro tistim, ki vam želijo slabo?

108 Zato vam ponovno povem: Naj se borijo tisti, ki se borijo! Molite za vse in se nikoli ne veselite nobenega poraza, da boste kot Moji angeli v nebesih, ki si zakrivajo obraze, ko se njihovi bratje na zemlji pobijajo, kajti padli so prav tako vaši bratje kot zmagovalci, ne glede na to, kateri stranki pripadajo.

109 Zapomnite si: ta zora pred Mojim prihodom bo postala veliko bolj rdeča, kot je zdaj; in šele ob koncu vsega davljenja se bo pokazalo, da ne ena ne druga stran zdajšnjega boja ne bosta dosegli dejanske zmage, - kajti pravi zmagovalec bo šele prišel! - -

110 Kajti tam, kjer se bori napuh, bo začela boj ponižnost in pred njenim mečem ne bo ubežal noben nasilnež in noben sodnik, ki si je prizadeval, da bi si s krvjo neškodljivih ujetnikov utrdil svoj položaj. Kdor se na polju bori z nasprotniki, mu kri ubitih ne bo šteta; toda preklet naj bo tisti, ki ubije neoborožene ujetnike in trikrat preklet naj bo morilec otrok! Njihova usoda bo strašna!

111 Jaz kot vaš dobri Oče, ki sem vam že toliko dal, vam zdaj dajem tudi to najpomembnejšo besedo za vašo prihodnjo blaginjo in odrešenje. Držite se ga zvesto in natančno, pa boste našli vse dobro v času in v večnosti. Če pa jo boste, tako kot mnoge druge stvari, ki sem vam jih podaril, sprejeli le kot nekaj običajnega, na kar ste

se na določen način že navadili in še vedno ravnali v skladu s starimi navadami in običaji, potem boste krivili le sebe, če boste imeli le zelo majhen delež pri Moji vrnitvi ali pa ga verjetno sploh ne boste imeli.

112 Kajti kar je tu zapisano po Mojem služabniku, se bo nepreklicno uresničilo.

113 Blagor vam in vsem, ki ne bodo gluhi za te in tudi za druge podobne opomine, - resnično, v njihovo hišo bom tu in tam vstopil! Kdor pa ne bo upošteval tega opomina in navodil - in podobnih opominov in navodil na mnogih drugih krajih -, bo kmalu našel svoj dom zelo opustošen, žalosten in zapuščen, kajti, ko bom prišel, bom prišel samo k tistim, ki so resnično Moji in jih bom vedno znova in znova telesno blagoslavljal za vse večne čase!

114 Toda gorje tistemu, v čigar hišo Moje noge ne bodo vstopile; njegov delež bo in ostal le žalostna in usodna zarja, a sveti žarki prihajajočega velikega dne ne bodo prišli nanj, amen. - Tako pravim Jaz, ki bo prišel Amen, Amen, Amen!

Jakob Lorber
Nebeški darovi